

Giulio Meotti, Gatestone Institute: Výměna evropské civilizace bez boje: Muslimské invazní jednotky u volebních urn. V Evropě je demokracie v područí demografie

- CZ24 News | 31. července 2022

EU: Dochází k výměně civilizace, ale média se tomu vůbec nevěnují.

Nová kniha Alaina Choueta *Sept pas vers l'enfer* (Sedm kroků do pekla) je obžalobou evropských elit. Alain Chouet – bývalý druhý nejvyšší důstojník mocné francouzské zpravodajské služby DGSE – v knize [vzpomíná](#):

“Každý rok jsem byl zván, abych přednášel o problémech arabského světa v Molenbeeku na předměstí Bruselu. Jednoho dne... se Philippe Moureaux, starosta města a šéf Socialistické strany, postavil se svými dvěma impozantními vousatými bodyguardy v džezabách před publikum a řekl lidem, že nejsem způsobilý přednášet o arabském světě, protože pocházím ze země, která mučila muslimy v Alžírsku. Jeho zdůvodnění je výrazně ve vleku myšlení evropské levice, která na konci 80. let 20. století podlehl vábení militantního salafismu. Vedení Molenbeeku je v tomto smyslu příkladné: otevření a fungování mešit, islámských soukromých škol, kulturních a sportovních klubů štědře dotovaných Saúdskou Arábií povoluje snadno a bez jakékoliv kontroly.”

[25 z 89](#) poslanců bruselského regionálního parlamentu není evropského původu.

Alain Chouet pokračuje:

“Obviňuji politické vůdce z toho, že zavírají oči před vzestupem radikálního islámu a že ho záměrně ignorují kvůli svým voličům a ‘politické korektnosti’. Obviňuji je z toho, že dovolili, aby v několika místních čtvrtích bujel po léta džihádistický radikalismus, až do té míry, že mi úředník místní správy, socialista, řekl: ‘My samozřejmě víme, jak se věci v Molenbeeku mají, ale co chcete, je to voličstvo, které nelze opomíjet.’”

A nyní je na řadě Francie. “Jsou hlasy muslimů rozhodující?” zeptal se alžírský spisovatel Kamel Daoud ve francouzském týdeníku [Le Point](#).

Znovuzvolení Emmanuela Macrona se očekávalo, ale skutečným šokem posledních francouzských prezidentských voleb byl bouřlivý vzestup radikální levice. Kandidát levicové proimigrační strany “*La France Insoumise*” (Nepoddajná Francie) Jean-Luc Mélenchon zaznamenal oproti roku 2017 dramatický vzestup. Celkově získal 22,2 % hlasů a umístil se jen jeden procentní bod za Marine Le Pen. A co je pozoruhodné – získal [69 %](#) muslimských hlasů.

Francouzský filozof Alain Finkielkraut v rozhovoru pro francouzskou televizi *Europe 1* [řekl](#):

“Mélenchon sází na Velkou výměnu, aby získal větší moc.” Finkielkraut zmínil “Velkou výměnu” také v lednu, když [řekl](#), že nahrazování evropského lidu Afričany, Asiaty a lidmi ze Středního východu je

“zcela očividné”.

“Skutečně se jedná o fragmentaci země a ano, toto riziko existuje a v každém případě si myslím, že demografická změna Evropy je mimořádně nápadná. Původní obyvatelstvo se v určitých okresech a regionech stává menšinou.”

Centrem Mélenchonova politického projektu byla [francouzská předměstí](#) a velká města s vysokým podílem imigrantů, v nichž ve volbách získal 60 % hlasů. [1]

Co nám tato čísla říkají? Mnozí politici naskočili do rozjetého vlaku politického islámu a iluze společné solidarity jim přinesla kýžené výsledky. Mélenchon, který se [účastnil](#) “pochodů proti islamofobii” a [přirovnal](#) muslimy v roce 2022 k Židům v roce 1942, [předpověděl](#) “kreolizaci” Francie: “Do roku 2050 budou 50 % francouzské populace tvořit smíšené rodiny.”

Mélenchon otevřeně [prohlašuje](#): “Jsem jediný, kdo muslimy brání.” Podle deníku [Le Figaro](#) byl oslavován v dělnických čtvrtích, zejména díky muslimským voličům.

Ačkoliv požadavky politického islámu [podporovali](#) i ostatní kandidáti, tak “existuje kategorie, ve které je Jean-Luc Mélenchon velmi silný, kde je nejsilnější,” varoval [Brice Teinturier](#) z agentury *Ipsos*. “Mezi francouzskými muslimy má podporu 45 % až 49 %....”

Stručně řečeno, vidíme zde novou politickou dynamiku – demokracie je v područí demografie. Zdá se, že společným tématem mezi voliči těchto kandidátů a zastánci islámu je averze vůči západním společnostem a pomocí progresivního jazyka a symbolů “woke” je chtějí vytěsnit. Tito lidé chtějí prosadit “inkluzivnější” a “kosmopolitnější” společnost, která by ovšem byla asketická, zakazující a fundamentalistická.

Když například město [Grenoble](#) nedávno schválilo nošení burkin na svých veřejných koupalištích, tak tuto změnu starosta města [zdůvodnil](#) tak, že se jedná o formu sociálního začlenění. Céline Pina v deníku [Le Figaro](#) [napsala](#): “Starosta Grenoble přejímá argumenty a rétorické vzorce Muslimského bratrstva: mluví o svobodě vnucovat lidem sexismus.”

Tato rétorika wokeismu předstírá, že je “inkluzivní”, ale pečlivě vylučuje celé skupiny lidí na jasné rasistickém základě [barvy pleti](#) (bílé) nebo [ethnicity](#) (Židé). Wokeismus, plný progresivních a rasistických řečí, předstírá, že není rasistický, ale zatím je prodchnut syrovou rasistickou ideologií “diverzity”, která propaguje nahrazování původního obyvatelstva [imigranty](#). Podporuje také [politickou korektnost](#) – smrtící virus, který paralyzuje životně důležité reflexy Západu. Wokeismus je ideální živnou půdou pro rozkvět politického islámu v Evropě.

France Strategy, nezávislá instituce odpovědná předsedovi vlády, zveřejnila v říjnu 2021 [šokující studii](#), která ukázala, že ve Francii je 25 měst, kde se podíl mimoevropských mladých lidí pohybuje mezi 70 a 79 %. Z těchto 25 měst leží 4 města v departementu Seine-Saint-Denis. [2]

“Existuje pozoruhodná korelace mezi počtem hlasů pro Mélenchona a podílem imigrantů neevropského původu v pařížském regionu,” [napsal](#) analytik Sylvain Catherine.

V Montpellieru “je více praktikujících muslimů než praktikujících křesťanů, a zatímco kostely nebývají plné, tak mešity praskají ve švech,” uvedl francouzský regionální deník [Midi Libre](#). Mélenchon tam našel obrovský rezervoár hlasů. Například v [Créteil](#), symbolickém městě imigrace v údolí řeky Marny, získal Mélenchon 40 % hlasů.

Erwan Sezec, autor knihy *Nos élus et l'islam* (Naši vyvolení a islám), podrobně [popsal](#), jak mnoho francouzských lídrů umožnilo islamismu v těchto městech vzkvétat. Od Denainu až po Perpignan má značný počet volených představitelů dvojznačné vztahy se svými muslimskými voliči. Výměnou za hlasy se jim starají o bydlení, zaměstnání a modlitebny. Islamističtí aktivisté se zase mezi sebou předhánějí v tom, jak podpořit ty "své" politiky. Bernard Rougier, autor knihy [Les territoires conquis de l'islamisme](#) (Území dobytá islamismem) před dvěma lety varoval, že "kandidáti těchto islamistických struktur se v příštích volbách objeví mezi kandidáty Mélenchonovy strany."

V [Trappes](#), které je symbolem islamizace provinčních měst, získal Mélenchon 61 % hlasů.

"70 procent všech obyvatel zde tvoří muslimové a žijí zde lidé 40 až 50 různých národností. Místní čtvrtě začínají vypadat jako některé libanonské lokality – mikrosvěty uzavřené ve své výlučné náboženské realitě a civilizaci. Etnická fragmentace podobná Balkánu již není daleko."

Ve městě Roubaix, které je již ze [40 % muslimské](#), získal Mélenchon 50 % hlasů. V alsaských Mylhúzách, které si [Macron](#) vybral k zahájení projektu na potlačení politického islámu, získal Mélenchon 36 % hlasů. V [Nîmes](#), kde Mélenchon bez námahy zvítězil, neevropská imigrace letí nahoru a podle deníku [Le Monde](#) tam "mezi lety 1990 a 2017 vzrostl podíl obyvatel narozených mimo Evropu ze 7,3 na 16,3 %.

Ve druhém kole prezidentských voleb většina Mélenchonových voličů volila Macrona. Během ramadánu dokonce pařížská Velká mešita [zorganizovala](#) pro Macronovo znovuzvolení slavnostní muslimskou večeři *iftár*. Zúčastnil se jí i bývalý Macronův ministr vnitra a předseda jeho strany [Christophe Castaner](#). A hlasy pro Macrona byly zaručené. Ve městě [Trappes](#) dalo Macronovi hlas 74 % voličů – to je 20 % nad celostátním průměrem; v [Roubaix](#) to bylo 70 %, v [Grigny](#) 70 %, v [La Courneuve](#) 77 %, v [Bondy](#) 74 %, v Colombes 80 %, v [Les Lilas](#) 83,5 %, v [Bobigny](#) 75,5 %.... Toto jsou typická města departementu Seine-Saint-Denis.

V severních čtvrtích [Marseille](#), které v prvním kole z velké části hlasovaly pro Mélenchona, Macron snadno zvítězil. Tyto čtvrti jsou [domovem](#) velké islámské komunity, která tvoří více než [čtvrtinu](#) obyvatel města. "Severní čtvrti Marseille", napsal deník [Le Figaro](#), mají "maloměstský" charakter, kde je komunitarismus každodenní realitou..."

Stejnou dynamiku lze pozorovat také v Německu. [Výzkum](#) agentury *MedienDienst Integration* zaznamenal, že 83 poslanců v nově zvoleném německém Bundestagu – 11,3 % z celkového počtu – má zahraniční původ. Procento německých poslanců zahraničního původu se po celostátních volbách zvýšilo již potřetí za sebou. V roce 2013 jich bylo 5,9 % a v roce 2017 jich bylo již 8 %. [18 nových poslanců](#) nově zvoleného německého Bundestagu je tureckého původu a [24 poslanců má balkánské kořeny](#).... Počet sociálnědemokratických poslanců (vítězů zářijových voleb v roce 2021), kteří mají imigrantský původ, se po těchto jedné volbách zvýšil z 10 na [17 %](#).

Toto stále rostoucí procento tureckých, bosenských, kosovských, iránských a iráckých politiků bude stále více ovlivňovat rozhodnutí první evropské mocnosti v otázkách imigrace a multikulturalismu. Levicová strana Die Linke má nejvyšší procento poslanců s imigrantským původem: 28,2 %. A co nás čeká zítra? Herbert Brücker, vedoucí výzkumu migrantů ve Spolkovém institutu pro výzkum zaměstnanosti (*Institut für Arbeitsmarkt und Berufsforschung*) německému listu [Die Welt](#) řekl:

"V současnosti má čtvrtina lidí v Německu imigrantský původ. Za 20 let to bude minimálně 35 procent, ale jejich podíl může přesáhnout i 40 procent.... To, co dnes

vidíme ve velkých městech, bude normální v celé zemi. A ve městech, jako je například Frankfurt, bude žít 65 až 70 procent obyvatel s imigrantským původem.”

“Výsledek prezidentských voleb ukazuje, že Mélenchonova strategie zaměřená na muslimskou komunitu se mu vyplatila,” [poznamenala](#) antropoložka Florence Bergeaud-Blackler. Ale jaké to bude mít důsledky v budoucnosti?

“Masivní počet hlasů pro Mélenchona je důkazem toho, že strategie viktimizace komunity, která začala v 90. letech, docílila toho, čeho se mělo docílit během jedné nebo dvou generací. [4] Mélenchon obdržel velkou část muslimských hlasů, což z jeho strany samozřejmě nedělá stranu muslimskou nebo islamistickou, ale pouze stranu ‘kukaččí’. Stejně jako kukačka klade svá vejce do hnízda ptáka jiného druhu, ‘kukaččí strana’ pěstuje a chrání myšlenky, které nejsou její vlastní. Muslimské bratrstvo má strategii, kterou vyjádřilo ve svých plánech z 80. let: vytvořit alianci s poddajnými stranami za účelem propagace svých záměrů.”

Jaká bude Francie za pět let, až se demografie načisto obrátí vzhůru nohama? Dojde ke scénáři jako v románu “Podvolení” od Michela Houellebecqa, v kterém je francouzský prezident “umírněným” členem Muslimského bratrstva? Nebo se ujmou vedení politici s podobnou politikou díky svému paktu s muslimskými komunitami?

“Dnes,” [přemítá](#) filozof Alain Finkielkraut, “je v departementu Seine-Saint-Denis 145 mešit v porovnání se 117 kostely.” Ty první praskají ve švech, ty druhé zívají prázdnotou.

Budoucnost je již tady.

Giulio Meotti je kulturní redaktor deníku Il Foglio, italský novinář a spisovatel.

[1] Abychom byli přesní – Mélenchon získal v Saint-Denis 61,13 % procenta, o 17 procent více než v roce 2017. V Montreuil Mélenchon získal 55,35 %. V Bobigny 60 % hlasů. V departementu Seine-Saint-Denis dosáhl Mélenchon volebního výsledku 49,09 % – což je dramatický nárůst ve srovnání s rokem 2017, kdy získal pouze 34,02 %. V Argenteuil, třetím největším městě regionu Île-de-France, se umístil na prvním místě s 49,89 % hlasů. V regionu [Île-de-France](#) – [francouzském regionu](#) s největším počtem obyvatel – který zahrnuje také Paříž, Mélenchon Macrona většinou porazil.

V islamizovaném departementu Seine-Saint-Denis vyhrál Mélenchon v [37 ze 40 měst](#). Mélenchon vyhrál v [Marseille](#) (31 %), Le Havre (30 %), Lille (40 %), [Lyonu](#) (31 %), Montpellieru (40 %), Saint-Etienne (33 %), Toulouse (36 %), Štrasburku (35 %), Rennes (36 %) a Nantes (33 %).

V [Marseille](#) a [Lyonu](#) (druhé a třetí největší město Francie) muslimové již tvoří 30 % populace a ve [Štrasburku](#) již muslimové tvoří čtvrtinu studentů veřejných škol. V Mylhúzách tvoří muslimská komunita již 25 % procent populace. V Paříži skončil Mélenchon na druhém místě s 29 % hlasů. Volilo se také v [Aubervilliers](#). Billboard nainstalovaný na pozemku v ulici Rue Saint-Denis v Aubervilliers [hlásá](#): “Zde magistrát spolupracuje s muslimy z Aubervilliers na stavbě velké mešity.” Takto se ve francouzském departementu Seine-Saint-Dennis, kde nyní muslimové tvoří [30 %](#) populace, projevuje islámský klientelismus.

[2] [La Courneuve](#) (75 %), Villetaneuse (73 %), Clichy-sous-Bois (72 %), Aubervilliers (70 %). V [La Courneuve](#) získal Mélenchon 64 % hlasů, ve [Villetaneuse](#) 65 %, v [Clichy-sous-Bois](#) 60 % a

v [Aubervilliers](#) 60 %.

[3] [Komunitarismus](#) – snahy o vytvoření národnostních, rasových či náboženských komunit, které nad “společný” národní zájem kladou dílčí zájmy své komunity.

[4] Viktimizace muslimů – ideologie, která staví muslimy vždy do role obětí.

AUTOR: Giulio Meotti

[ZDROJ](#)